

Arvefæsteejendommene, som vi jo saa godt kender i den Egn, hvor jeg bor.

Naar vi havde to Gaarde, der som rene Ejendomme betragtet hver især var 60 000 Kr. værd, og der paa den ene hvilede en Arvefæsteafgift af 10 000 Kr., medens den anden var ren Ejendom, saa skulde Ejendommen med Arvefæsteafgiften jo kunne købes for 50 000 Kr. I Praksis viste det sig imidlertid, at den som Regel kostede 55 000 Kr. Det vil sige, at den Mand, der havde den rene Ejendom, havde en aarlig Renteudgift af 3 000 Kr., men den Mand, der købte Arvefæsteejendommen, fik gennem den højere Pris, som han gav for den paagældende Ejendom, en forøget Udgift paa 250 Kr. eller i alt 3 250 Kr. Det kan godt være, at det lyder lidt mærkeligt for en Del af dem, som ikke kender Forholdene i de Egne, hvor Arvefæsteejendommene laa spredt imellem Ejendomme, som ikke var behæftet med Arvefæsteafgift, men jeg tror, at alle, som kender de vedkommende Forhold, vil give mig Ret. Og jeg tror, at hvis man i dette Øjeblik overfører dette paa andre Steder, hvor man har saadanne Byrder i en eller anden Form liggende paa Ejendomme, vil Køberen som Regel ikke tage denne Byrde fuldt i Betragtning. Man kan naturligvis sige, at det er den paagældendes Fejl, men Forholdet er nu en Gang saadan, og den Mand, der køber en med en saadan Gryndbyrde behæftet Ejendom, faar en højere aarlig Udgift end den Mand, som køber en ren og ubehæftet Ejendom.

Ud fra denne Betragtning, som stadig har vist sig ude omkring i Praksis, vil Jorden ved Beskatning med 2 pCt. ikke falde fra 1000 til 600 Kr. pr. Td. Land, men vil antageligt blive betalt med 800 Kr. pr. Td. Land. Resultatet vil da blive, at den paagældende unge Mand har en aarlig Renteudgift af 400 Kr. — 5 pCt. af 8 000 Kr. — og en Beskatning af 200 Kr., altsaa i alt en Udgift paa 600 Kr., medens hans Udgift, inden Beskatningen af de 2 pCt. blev lagt til, kun var 500 Kr. aarligt. Den unge Mand faar altsaa en Forøgelse af sine Udgifter med 100 Kr. aarligt. Og nu er det til syvende og sidst saaledes, at det er de aarlige Udgifter, som tynger paa Ungdommen. Derfor er det efter min Mening en ganske fejlagtig Tale, naar man paastaar gennem Beskatning af Jorden at kunne gavne den opvoksende Landbo-ungdom og gøre det lettere for den ikke alene at faa en Ejendom, men ogsaa at svare de Udgifter, som er forbundet med en saadan Ejendom. Man lover Ung-

dommen Billiggørelse af Jorden, men man glemmer at fortælle den, at de aarlige Udgifter bliver større gennem Beskatningen, og at Resultatet derfor bliver, at Ungdommen kommer af Asken i Ilden.

Undersøger man saa Spørgsmaalet om Prissvingningerne i disse Aar, saa fremgaar det af Statistiske Efterretninger Nr. 16 og 36 for Aaret 1924, at medens Jorden fra 1913—1923 er steget forholdsmæssigt fra 100 til 131, er Bygningsomkostningerne — naar vi tager Statistiske Efterretninger Nr. 36, som lige er omdelt, og som vedrører Husmandsbrug — steget fra 6 000 til 14 000 Kr. eller i Forholdet 100 til 233. Og tager man Besætning og Inventar, er de steget i Forholdet 100 til 278. Derfor har den Tale, som man saa ofte hører om de høje Jordpriser, og om, at det er dem, der vanskeliggør Ungdommen at komme i Gang, intet med Virkeligheden at gøre. Det er ikke Jordens Prisstigning, der vanskeliggør Ungdommen at faa et lille selvstændigt Landbrug, men det er de høje Priser paa Bygninger og Byggematerialer, det er de høje Priser paa Inventar og lignende, der gør, at det er saa uhyre vanskeligt for Ungdommen at komme til. Jeg tror derfor, at de Herrer, som taler om at billiggøre Jorden gennem Beskatning, skulde interessere sig for paa en billigere og lettere Maade at faa skaffet Bygninger og Inventar til den opvoksende Ungdom, hvis de tror, der er nogen Mulighed derfor.

Jeg mener efter det, jeg her har sagt, at en Begrænsning af Skatten paa fast Ejendom er nødvendig, og jeg mener, at Skatten er naaet saa højt op, som vi kan gaa. Jeg mener, at Talen om at inddrage Jord billigt ved Beskatning er i højeste Grad uretfærdig overfor de nuværende Ejendomsbesiddere, uden Hensyn til, om det er faa eller mange, det gaar ud over. Og jeg mener tillige, at den Tale, som man navnlig fra radikal Side har ført overfor Ungdommen om at billiggøre Jorden ved Beskatning og om, at det skulde være til Gavn for de unge, er at putte dem Blaar i Øjnene, at bilde dem noget ind, som de bagefter vil opdage er til Skade i Stedet for til Gavn.

Jeg vil dernæst gerne sige lidt om det Spørgsmaal, hvorledes Skatterne bør fordeles. Som det fremgaar af Lovforslaget, og som jeg i øvrigt tidligere har nævnt, skal den sidste Femtedel af Hartkornsskatten jo nu nedfældes og for en Del af Ejendommene. Vedkommende, nemlig Ikke-Landejendommene, en Del af Ejendomsskylden. Man